

Europeiska unionens officiella tidning

C 18

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

19 januari 2017

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Rådet

2017/C 18/01	Rådets resolution om ett modellavtal om inrättande av en gemensam utredningsgrupp	1
--------------	---	---

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2017/C 18/02	Meddelande från kommissionen – EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning	10
2017/C 18/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8325 – KKR/Hilding Anders) ⁽¹⁾	21
2017/C 18/04	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8302 – Koch Industries/Guardian Industries) ⁽¹⁾	21
2017/C 18/05	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8204 – Barloworld South Africa/Baywa/JV) ⁽¹⁾	22
2017/C 18/06	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8288 – Permira/Schustermann & Borenstein) ⁽¹⁾	22

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2017/C 18/07	Eurons växelkurs	23
--------------	------------------------	----

Revisionsrätten

2017/C 18/08	Särskild rapport nr 34/2016 – Att bekämpa matsvinn: en möjlighet för EU att öka resurseffektiviteten i livsmedelskedjan	24
--------------	---	----

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Efta-domstolen

2017/C 18/09	Domstolens dom av den 1 februari 2016 i mål E-17/15 – Ferskar köttvörur ehf. mot isländska staten (<i>Behörighet – artikel 8 i EES-avtalet – import av obehandlat kött – direktiv 89/662/EEG – Harmonisering av regelverket för veterinärkontroller</i>)	25
2017/C 18/10	Domstolens dom av den 1 februari 2016 i mål E-20/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island (<i>Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2013/10/EU om ändring av direktiv 75/324/EEG beträffande aerosolbehållare</i>)	26
2017/C 18/11	Domstolens dom av den 1 februari 2016 i mål E-21/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island (<i>Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2011/88/EU om ändring av direktiv 97/68/EG vad gäller bestämmelser om motorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet</i>)	27
2017/C 18/12	Domstolens dom av den 1 februari 2016 i mål E-22/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Furstendömet Liechtenstein (<i>Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2011/62/EU – Direktiv 2012/26/EU</i>)	28
2017/C 18/13	Domstolens dom av den 1 februari 2016 i mål E-23/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Furstendömet Liechtenstein (<i>Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2010/53/EU</i>)	29

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2017/C 18/14	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.8351 – Apollo Management/Lumileds Holding) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 30
2017/C 18/15	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.8283 – General Electric Company/LM Wind Power Holding) ⁽¹⁾ 31

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

RÅDET

**RÅDETS RESOLUTION OM ETT MODELLAVTAL OM INRÄTTANDE AV EN GEMENSAM
UTREDNINGSGRUPP**

(2017/C 18/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM BEAKTAR artikel 13 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater av den 29 maj 2000 ⁽¹⁾ (nedan kallad *konventionen*) och rådets rambeslut av den 13 juni 2002 ⁽²⁾ om gemensamma utredningsgrupper (nedan kallat *rambeslutet*),

SOM BEAKTAR rådets resolution 2010/C-70/01 om ett modellavtal om inrättande av en gemensam utredningsgrupp ⁽³⁾ som antogs den 26 februari 2010,

SOM ÄR MEDVETET om att många gemensamma utredningsgrupper har inrättats sedan 2010 mellan ett ökande antal medlemsstater och att modellen för överenskommelse om inrättande av en gemensam utredningsgrupp i detta sammanhang har spridd användning bland tillämpare och anses användbar för att underlätta inrättandet av gemensamma utredningsgrupper eftersom den utgör en flexibel ram som möjliggör samarbete trots olikheter i nationell lagstiftning,

SOM ÄR ÖVERTYGAT om att det, på grundval av bästa praxis som grundats på nyvunnen praktisk erfarenhet av inrättande och genomförande av ett stadigt ökande antal gemensamma utredningsgrupper, finns utrymme för att förenkla den befintliga modellen för överenskommelse och att öka inrättandetakten,

SOM TAR HÄNSYN TILL de slutsatser som dragits av det nätverk med experter på gemensamma utredningsgrupper som inrättades 2005, särskilt slutsatserna från nätverkets 9:e, 10:e, 11:e och 12:e årliga möte,

SOM ÄR ÖVERTYGAT om att modellen för överenskommelse på grundval av de erfarenheter som gjorts under de senaste åren när det gäller att involvera tredjestater i gemensamma utredningsgrupper också bör möjliggöra inrättande av gemensamma utredningsgrupper med icke-EU-stater, på basis av relevanta internationella instrument,

SOM TAR HÄNSYN TILL behovet av att i modellen för överenskommelse specificera villkoren för Europolpersonals deltagande i en gemensam utredningsgrupp, i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 ("Europolförordningen") ⁽⁴⁾,

SOM UPPMUNTRAR de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som önskar inrätta en gemensam utredningsgrupp med behöriga myndigheterna från andra medlemsstater, i enlighet med villkoren i rambeslutet och konventionen, eller från stater utanför EU, på grundval av relevanta internationella instrument, att i förekommande fall använda det modellavtal som återfinns i bilagan till denna resolution för att enas om villkoren för den gemensamma utredningsgruppen.

⁽¹⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 70, 19.3.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 135, 24.5.2016, s. 53.

BILAGA

MODELLAVTAL OM INRÄTTANDE AV EN GEMENSAM UTREDNINGSGRUPP

Med stöd av

[Här anges tillämpliga rättsliga grunder som kan hämtas från – men inte begränsas till – nedan förtecknade instrument:

- Artikel 13 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater ⁽¹⁾.
- Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper ⁽²⁾.
- Artikel 1 i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om tillämpningen av vissa bestämmelser i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och 2001 års protokoll till denna av den 29 december 2003 ⁽³⁾.
- Artikel 5 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater ⁽⁴⁾.
- Artikel 20 i det andra tilläggsprotokollet till den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 ⁽⁵⁾.
- Artikel 9.1 c i Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (1988) ⁽⁶⁾.
- Artikel 19 i Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (2000) ⁽⁷⁾.
- Artikel 49 i Förenta nationernas konvention mot korruption (2003) ⁽⁸⁾.
- Artikel 27 i polissamarbetskonventionen för Sydösteuropa (2006) ⁽⁹⁾.]

1. Parter i överenskommelsen

Följande parter har slutit en överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp (nedan kallad *utredningsgrupp*):

1. [Ange namn på första behöriga myndighet/organ i en stat som är part i överenskommelsen]

och

2. [Ange namn på andra behöriga myndighet/organ i en stat som är part i överenskommelsen]

Parterna i denna överenskommelse kan i samförstånd besluta att inbjuda andra staters myndigheter eller organ att bli parter i denna överenskommelse.

2. Syftet med utredningsgruppen

Denna överenskommelse ska omfatta inrättandet av en utredningsgrupp med följande syfte:

[Ge en beskrivning av utredningsgruppens särskilda syfte.

Beskrivningen bör innefatta omständigheterna kring de(t) brott som utreds i de inblandade staterna (datum, plats och art) och, i förekommande fall, hänvisningar till pågående inhemska förfaranden. Hänvisningar till ärenderelaterade personuppgifter ska begränsas till ett minimum.

⁽¹⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 26, 29.1.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 181, 19.7.2003, s. 34.

⁽⁵⁾ ETS nr 182.

⁽⁶⁾ Förenta nationernas fördragssamling, volym 1582, s. 95.

⁽⁷⁾ Förenta nationernas fördragssamling, volym 2225, s. 209 Dok. A/RES/55/25.

⁽⁸⁾ Förenta nationernas fördragssamling, volym 2349, s. 41. Dok. A/58/422.

⁽⁹⁾ Registrerad hos Förenta nationernas sekretariat, Albanien, den 3 juni 2009, nr 46240.

Detta avsnitt bör också innehålla en kort beskrivning av utredningsgruppens mål (inbegripet t.ex. insamling av bevis, samordnat gripande av misstänkta, frysning av tillgångar ...). I detta sammanhang bör parterna överväga om inledande och slutförande av en finansiell utredning bör tas med som ett av målen för utredningsgruppen ⁽¹⁾.]

3. Period som omfattas av denna överenskommelse

Parterna har enats om att utredningsgruppen ska vara verksam [*ange specifik varaktighet*] från och med ikraftträdandet av denna överenskommelse.

Denna överenskommelse träder i kraft när sista part i utredningsgruppen undertecknat den. Perioden kan förlängas efter ömsesidig överenskommelse.

4. Stater i vilka utredningsgruppen kommer att vara verksam

Utredningsgruppen kommer att vara verksam i överenskommelsens parter stater.

Gruppen ska utöva sin verksamhet i enlighet med lagstiftningen i de stater där den är verksam vid en viss tidpunkt.

5. Utredningsgruppens ledare

Gruppens ledare ska vara företrädare för behöriga myndigheter som deltar i brottsutredningar från de stater där gruppen är verksam vid en viss tidpunkt, och deltagarna i utredningsgruppen ska utföra sina uppgifter under deras ledning.

Parterna har utsett följande personer till ledare för utredningsgruppen:

Namn	Befattning/tjänsteställning	Myndighet/organ	Stat

Om någon av ovannämnda personer är förhindrad att utföra sina uppgifter ska en ersättare utses utan dröjsmål. Samtliga berörda parter ska få ett skriftligt meddelande om sådan ersättare och meddelandet ska bifogas denna överenskommelse.

6. Utredningsgruppens medlemmar

Utöver de personer som avses i punkt 5 ska parterna tillhandahålla en förteckning över medlemmar i utredningsgruppen i en särskild bilaga till denna överenskommelse ⁽²⁾.

Om någon av medlemmarna i utredningsgruppen är förhindrad att utföra sina uppgifter ska en ersättare utses utan dröjsmål genom skriftligt meddelande som skickas av behörig ledare för utredningsgruppen.

7. Deltagare i utredningsgruppen

Parterna i utredningsgruppen har enats om att involvera [*Ange här t.ex. Eurojust, Europol, Olaf ...*] som deltagare i utredningsgruppen. Särskilda arrangemang som hör samman med [*Ange namn*] deltagande ska behandlas i relevant tillägg till denna överenskommelse.

8. Insamling av information och bevis

Ledarna för utredningsgruppen kan komma överens om särskilda förfaranden som ska följas för utredningsgruppens insamling av information och bevis i de stater där den är verksam.

Parterna anförtror ledarna för utredningsgruppen uppgiften att ge råd om bevisinhämtning.

9. Tillgång till information och bevis

Ledarna för utredningsgruppen ska ange de förfaranden och processer som ska följas för utbyte dem emellan av information och bevis som utredningsgruppen inhämtat i respektive medlemsstat.

[*Dessutom kan parterna komma överens om en klausul med mer specifika regler om åtkomst till och hantering och användning av information och bevis. En sådan klausul kan särskilt bedömas som lämplig i de fall där utredningsgruppen varken har sin grund i EU-konventionen eller rambeslutet (som redan innehåller särskilda föreskrifter i detta avseende – se artikel 13.10 i konventionen).*]

⁽¹⁾ Härvid bör parterna hänvisa till rådets slutsatser och handlingsplan om det fortsatta arbetet med finansiella utredningar (rådsdokument 10125/16 + COR1).

⁽²⁾ Vid behov kan utredningsgruppen inbegripa nationella experter på återvinning av tillgångar.

10. Utbyte av information och bevis som inhämtats före utredningsgruppen

Information eller bevisning som redan var tillgänglig vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna överenskommelse och som hör samman med den utredning som beskrivs i överenskommelsen får delas mellan parterna inom ramen för denna överenskommelse.

11. Information och bevis som inhämtats från stater som inte deltar i utredningsgruppen

Om behov skulle uppstå att sända en framställning om ömsesidig rättslig hjälp till en stat som inte deltar i utredningsgruppen ska den ansökande staten överväga att begära tillstånd av den anmodade staten att dela den information eller de bevis som erhållits till följd av verkställandet av framställningen med den/de andra parterna i utredningsgruppen.

12. Särskilda arrangemang som rör utstationerade medlemmar

[När det anses lämpligt kan parterna, i denna klausul, komma överens om de särskilda villkor som ska gälla för att utstationerade medlemmar ska få]

- genomföra utredningar – i synnerhet tvångsåtgärder – i den stat där verksamheten äger rum (om så bedöms lämpligt kan inhemsk lagstiftning citeras här, alternativt bifogas till denna överenskommelse),
- begära att åtgärder ska vidtas i utstationeringsstaten,
- dela information som gruppen samlat in,
- bära/använda vapen].

13. Ändringar av överenskommelsen

Denna överenskommelse får ändras i samförstånd mellan parterna. Om inte annat anges i denna överenskommelse kan ändringar göras i skriftlig form på valfritt sätt i enlighet med vad parterna enats om ⁽¹⁾.

14. Samråd och samordning

Parterna ska se till att samråda med varandra närhelst det är nödvändigt för att samordna gruppens verksamhet, inbegripet men inte begränsat till vad beträffar

- översynen av de framsteg som uppnåtts och gruppens prestation,
- tidpunkten och metoden för utredarnas ingripande,
- bästa sätt att genomföra eventuella rättsliga förfaranden, överväganden om vilken domstol som är lämplig för rättegång samt förverkande.

15. Mediekommunikation

Parterna ska enas om tidpunkten för och innehållet i mediekommunikation om sådan planeras och deltagarna ska följa detta.

16. Utvärdering

Parterna kan överväga att utvärdera utredningsgruppens prestation, tillämpad bästa praxis och tillvaratagna erfarenheter. Ett särskilt möte kan anordnas för att genomföra utvärderingen.

[I detta sammanhang kan parterna hänvisa till utredningsgruppens särskilda utvärderingsformulär som tagits fram av EU:s nätverk för experter på gemensamma utredningsgrupper. EU-finansiering kan sökas till stöd för utvärderingsmötet.]

17. Särskilda arrangemang

[Ange, i förekommande fall. Följande underrubriker är avsedda att framhäva möjliga områden som kan få en särskild beskrivning].

17.1 Regler för utlämnande

[Parterna kan här tänkas vilja klargöra tillämpliga nationella regler om kommunikation till svarandesidan och/eller bifoga en kopia eller en sammanfattning av dessa.]

⁽¹⁾ Exempel på ordalydelse återfinns i tillägg 2 och 3.

17.2 Förvaltning av tillgångar/arrangemang för återvinning av tillgångar

17.3 Ansvar

[Parterna kan tänkas vilja reglera denna aspekt, i synnerhet i de fall där utredningsgruppen varken har sin grund i EU-konventionen eller rambeslutet (som redan innehåller särskilda föreskrifter i detta avseende – se artiklarna 15 och 16 i konventionen).]

18. Organisation

[Ange, i förekommande fall. Följande underrubriker är avsedda att framhäva möjliga områden som kan få en särskild beskrivning.]

18.1 Resurser (kontorslokaler, fordon, övrig teknisk utrustning)

18.2 Kostnader/utgifter/försäkring

18.3 Ekonomiskt stöd till utredningsgrupper

[I denna klausul kan parterna komma överens om särskilda arrangemang för roller och ansvarsområden inom gruppen när det gäller inlämning av ansökningar om EU-finansiering.]

18.4 Kommunikationsspråk

Utfärdad i [plats för undertecknande], [datum]

[Alla parters underskrifter]

Tillägg I

**TILL MODELLEN FÖR ÖVERENSKOMMELSE OM INRÄTTANDE AV EN GEMENSAM
UTREDNINGSGRUPP****Deltagare i en gemensam utredningsgrupp**

Arrangemang med Europol/Eurojust/kommissionen (Olaf), organ som är behöriga enligt bestämmelser som antagits inom ramen för fördragen, andra internationella organ.

1. Deltagare i den gemensamma utredningsgruppen

Följande personer ska delta i utredningsgruppen:

Namn	Befattning/tjänsteställning	Organisation

[Ange namn på medlemsstaten] har beslutat att dess nationella medlem i Eurojust ska delta i utredningsgruppen på Eurojusts vägnar/som en behörig nationell myndighet ⁽¹⁾.

Om någon av ovannämnda personer är förhindrad att utföra sina uppgifter ska en ersättare utses. Samtliga berörda parter ska tillhandahållas ett skriftligt meddelande om sådan ersättare och meddelandet ska bifogas denna överenskommelse.

2. Särskilda arrangemang

Ovannämnda personer kommer att delta på följande villkor och enbart i följande syften:

2.1. Den första deltagaren i överenskommelsen

2.1.1. Syftet med deltagandet

2.1.2. Tilldelade rättigheter (i förekommande fall)

2.1.3. Bestämmelser om kostnader

2.1.4. Syfte och tillämpningsområde för deltagande

2.2. Den andra deltagaren i överenskommelsen (i förekommande fall)

2.2.1. ...

3. Villkoren för Europolpersonals deltagande

3.1. Europolpersonal som deltar i utredningsgruppen ska bistå gruppens alla medlemmar och till den gemensamma utredningen tillhandahålla Europol's samtliga stödtjänster så som föreskrivs i och i överensstämmelse med Europolförordningen. De får inte vidta några tvångsåtgärder. Emellertid kan deltagande Europolpersonal, på uppmaning och under gruppledarens eller gruppledarnas vägledning, närvara under utredningsgruppens operativa verksamhet för att lämna råd och bistånd på plats till de gruppmedlemmar som verkställer tvångsåtgärder, förutsatt att det inte föreligger några rättsliga hinder på nationell nivå där gruppen är verksam.

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

- 3.2. Artikel 11 a i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska inte gälla Europolpersonal under den tid de deltar i utredningsgruppen ⁽¹⁾. Under utredningsgruppens verksamhet ska Europolpersonal när det gäller förbrytelser som begås emot dem eller av dem underställas nationell lag i den medlemsstat där verksamheten äger rum som är tillämplig på personer med motsvarande funktioner.
- 3.3. Europolpersonal kan direkt sätta sig i förbindelse med medlemmarna i utredningsgruppen och tillhandahålla all nödvändig information till alla medlemmar i utredningsgruppen i enlighet med Europolförordningen.
-

⁽¹⁾ Protokoll om Europeiska unionens immunitet och privilegier (konsoliderad version) (EUT C 326, 26.10.2012, s. 266).

Tillägg II

TILL MODELLEN FÖR ÖVERENSKOMMELSE OM INRÄTTANDE AV EN GEMENSAM UTREDNINGSGRUPP

Överenskommelse om förlängning av en gemensam utredningsgrupp

Parterna har enats om att förlänga den gemensamma utredningsgrupp (nedan kallad *utredningsgrupp*) som inrättats genom överenskommelsen av den [ange datum], utfärdad i [ange plats för undertecknandet], varav en kopia bifogas.

Parterna anser att utredningsgruppen bör förlängas utöver den period för vilken den inrättades [ange periodens slutdatum], då dess syfte enligt artikel [ange artikel om utredningsgruppens syfte] ännu inte har nåtts.

Alla parter har noggrant övervägt de omständigheter som kräver att utredningsgruppen förlängs. Förlängningen av utredningsgruppen anses väsentlig för att nå det syfte för vilket utredningsgruppen inrättades.

Utnedningsgruppen ska därför vara verksam under en ytterligare period [*ange specifik varaktighet*] från och med ikraftträdandet av denna överenskommelse. Parterna kan efter ömsesidig överenskommelse förlänga ovanstående period ytterligare.

Datum/underskrift

Tillägg III

**TILL MODELLEN FÖR ÖVERENSKOMMELSE OM INRÄTTANDE AV EN GEMENSAM
UTREDNINGSGRUPP**

Parterna har enats om att ändra den skriftliga överenskommelsen om inrättande av en gemensam utredningsgrupp (nedan kallad *utredningsgrupp*) av den [*ange datum*], utfärdad i [*ange plats*], varav en kopia bifogas.

Undertecknarna har enats om att följande artiklar ska ändras enligt följande:

1. (Ändring ...)
2. (Ändring ...)

Alla parter har noggrant övervägt de omständigheter som kräver att överenskommelsen om utredningsgruppen ändras. Ändringen/ändringarna av överenskommelsen om utredningsgruppen bedöms som väsentlig(a) för att nå det syfte för vilket utredningsgruppen inrättades.

Datum/underskrift

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning

(2017/C 18/02)

1. Inledning

Europeiska unionen bygger på rättsstatsprincipen och ser genom lagstiftning till att dess politik och prioriteringar genomförs i medlemsstaterna ⁽¹⁾. Enligt artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen ska kommissionen se till att EU-lagstiftningen tillämpas, genomförs och efterlevs på ett ändamålsenligt sätt. Detta är en viktig politisk prioritering för Junckerkommissionen och ingår i kommissionens förstärkta kampanj för bättre lagstiftning ⁽²⁾.

Det är viktigt att se till att EU-reglerna – från de grundläggande friheterna, livsmedels- och produktsäkerhet till luftkvalitet och skydd av den gemensamma valutan – efterlevs eftersom de påverkar EU-invånarnas vardag. Det tjänar även allmänintresset. När frågor blir aktuella – utsläppsprovning av bilar, vattenföreningar, olagliga avfallsdeponier, säkra transporter eller säkerhet – är problemet ofta inte att det saknas EU-lagstiftning, utan snarare att den inte har tillämpats på ett ändamålsenligt sätt. Därför behövs ett tillförlitligt, effektivt och ändamålsenligt system för kontroll av efterlevnaden för att se till att medlemsstaterna fullständigt tillämpar och genomför EU-rätten och ser till att den efterlevs samt att de ger medborgarna tillgång till rättslig prövning.

Allmänheten, företag och det civila samhället bidrar på ett viktigt sätt till kommissionens övervakning genom att rapportera brister i medlemsstaternas tillämpning av EU-rätten. Kommissionen är medveten om klagomålets centrala roll för att upptäcka överträdelser av EU-rätten.

Kommissionens nuvarande policy för kontroll av efterlevnaden går ut på att övervaka hur EU-rätten tillämpas och genomförs, lösa problem tillsammans med medlemsstaterna för att rätta till eventuella överträdelser och ingripa mot överträdelser om så behövs. Policyn har utvecklats och gradvis förstärkts under de senaste 15 åren. I de centrala meddelandena från 2002 ⁽³⁾ och 2007 ⁽⁴⁾ gav kommissionen en lämplig ram för förbättrad övervakning, förstärkta partnerskap och problemlösningsmekanismer, vilket lett till bättre handläggning av överträdelseärenden och ökad insyn.

Förutom handläggning av överträdelseärenden har kommissionen utformat en EU-ram för att stärka rättsstatsprincipen ⁽⁵⁾, som den har tillämpat när nationella "mekanismer till skydd för rättsstaten" inte längre förefaller räcka till för att effektivt hantera situationer när rättsstatsprincipen är utsatt för systemrelaterade risker och ett sådant hot inte kan avvärras genom överträdelseförfaranden. Detta visar också att upprätthållandet av rättsstatsprincipen är en förutsättning för att vidmakthålla alla rättigheter och skyldigheter som följer av fördragen.

⁽¹⁾ Artikel 2 i EU-fördraget: "Unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män."

⁽²⁾ Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission av den 15 juli 2014 samt uppdragsbeskrivningarna av den 1 november 2014 från kommissionens ordförande till vice ordförandena och kommissionsledamöterna.

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen om bättre övervakning av EG-rättens tillämpning (KOM(2002)725/slutlig/4, 16.5.2003).

⁽⁴⁾ Meddelandet En Europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten (KOM(2007) 502 slutlig, 5.9.2007).

⁽⁵⁾ Meddelandet En ny EU-ram för att stärka rättsstatsprincipen (COM(2014) 158, 11.3.2014).

Junckerkommissionen har dessutom infört en mer fokuserad strategi för politiska åtgärder och lagstiftning. Den har rationaliserat arbetsprogrammet, som i alla skeden av utformningen av politiken underbyggs av analyser av hög kvalitet och offentliga samråd med berörda parter. Syftet med detta nya arbetssätt, som ligger till grund för agendan för bättre lagstiftning, är att se till att alla åtgärder i EU:s regelverk är ändamålsenliga, enkla att genomföra och tillämpas i hela EU. I sitt meddelande *Bättre lagstiftning: Bättre resultat för ett starkare EU* åtar sig kommissionen att främja effektivare tillämpning, genomförande och kontroll av efterlevnaden ⁽¹⁾.

I det nyligen undertecknade interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽²⁾ bekräftar Europaparlamentet, rådet och kommissionen sitt gemensamma ansvar för att skapa unionslagstiftning av hög kvalitet. I den gemensamma förklaringen om EU:s lagstiftningsprioriteringar för 2017 upprepar de dessutom att de står fast vid åtagandet att främja ett korrekt genomförande och efterlevnad av befintlig lagstiftning ⁽³⁾.

Trots dessa insatser uppstår fortfarande problem i samband med tillämpningen och efterlevnaden av EU-rätten, vilket kräver en starkare inriktning på kontroll av efterlevnaden för att allmänintresset ska tillgodoses. Kontrollen av efterlevnaden stöder och kompletterar förverkligandet av de politiska prioriteringar som ställts upp. När kommissionen fastställer sina politiska prioriteringar kommer den därför inte bara inrikta sig på att lägga fram nya lagstiftningsförslag, utan även tänka på genomförandaspekten. Arbetet med att säkerställa en effektiv efterlevnad av befintlig EU-lagstiftning måste ses som lika viktigt som arbetet med att ta fram ny lagstiftning. Partnerskapet mellan kommissionen och medlemsstaterna, som spelar en central roll i genomförandet, måste stärkas så att fördelarna med EU-rätten kommer allmänheten till nytta. Samtidigt uppmuntras medborgarna, näringslivet och näringslivsorganisationer, arbetsmarknadens parter, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt det civila samhällets organisationer att hjälpa kommissionen att upptäcka problem på ett mer strukturerat sätt.

I detta meddelande anger kommissionen hur den kommer att öka sina ansträngningar med tillämpning, genomförande och efterlevnad av EU-rätten enligt Junckerkommissionens åtagande att vara "större och mer målmedvetet i stora frågor och mindre och mer anspråkslöst i små frågor" ⁽⁴⁾. Detta innebär ett mer strategiskt tillvägagångssätt för att hantera överträdelse. Meddelandet ger också en översikt av andra åtgärder som kommissionen kommer att vidta för att hjälpa medlemsstaterna och medborgarna att se till att EU-rätten tillämpas på ett ändamålsenligt sätt.

2. Samarbete med medlemsstaterna i verkställandet av EU-rätten

Medlemsstaterna har det främsta ansvaret för att införliva, tillämpa och genomföra EU-rätten på ett korrekt sätt ⁽⁵⁾. De ska också fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av EU-rätten. Detta innebär att när medborgarnas rättigheter enligt EU-lagstiftningen påverkas på nationell nivå ska allmänheten ges tillgång till snabba och effektiva nationella system prövningsmekanismer. Dessa system måste uppfylla principen om effektivt rättsligt skydd i fördraget ⁽⁶⁾. De nationella domstolarna är de "allmänna domstolarna" för att upprätthålla EU-rätten och bidrar på ett effektivt sätt till genomdrivandet av EU-rätten i individuella ärenden. De är behöriga att bifalla talan som väcks av privatpersoner som söker skydd mot nationella åtgärder som inte är förenliga med EU-rätten eller ekonomisk ersättning för skador som orsakas av sådana åtgärder.

Kommissionen använder ett stort urval verktyg för att hjälpa medlemsstaterna i deras ansträngningar att genomföra EU-rätten och se till att de uppfyller sitt ansvar att tillämpa EU-lagstiftningen korrekt. Verktygen sträcker sig från förebyggande åtgärder och tidig problemlösning till aktiv övervakning och riktade åtgärder för kontroll av efterlevnaden. Nedan anges hur de nuvarande stödåtgärderna kommer att förstärkas.

Dialog

Överträdelse av EU-rätten är ingen rutinfråga, utan bör diskuteras på en lämplig hög nivå och i rätt tid. Bilateral möten på hög nivå mellan kommissionen och medlemsstaterna för att aktivt diskutera efterlevnaden av EU-rätten uppmuntras och kommer att systematiseras inom de olika lagstiftningsområdena. Enligt strategin för den inre marknaden ⁽⁷⁾ kommer kommissionen exempelvis att organisera efterlevnadsdialoger tillsammans med medlemsstaterna. Dessa dialoger kan handla om både överträdelseärenden och mer allmänna efterlevnadsfrågor.

⁽¹⁾ Meddelandet *Bättre lagstiftning: Bättre resultat för ett starkare EU* (COM(2016) 615 final, 14.9.2016).

⁽²⁾ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Gemensam förklaring om den årliga interinstitutionella programplaneringen för 2017, undertecknad av Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande den 13 december.

⁽⁴⁾ Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission av den 15 juli 2014 samt uppdragsbeskrivningarna av den 1 november 2014 från kommissionens ordförande till vice ordförandena och kommissionsledamöterna.

⁽⁵⁾ Artikel 4.3 i EU-fördraget samt artiklarna 288.3 och 291.1 i EUF-fördraget.

⁽⁶⁾ Artikel 19.1 andra stycket i EU-fördraget och artikel 47 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽⁷⁾ Meddelandet *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015) 550 final, 28.10.2015).

Kommissionen kommer att fortsätta att dra nytta av de olika kommittéer och expertgrupper som redan finns och det värdefulla stödet från EU:s byråer och organ för att främja genomförandet och bedöma hur lagstiftningen genomförs i praktiken. Diskussionerna i dessa forum har visat sig vara ett effektivt sätt att se till att medlemsstaterna infriar sitt åtagande att genomföra EU-rätten, och är ett uttryck för den grundläggande principen om lojalt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna. Dessutom bidrar dialogen om efterlevnad av särskilda bestämmelser i EU-rätten, som även är en grundläggande förutsättning för en ändamålsenlig användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ⁽¹⁾, till att säkerställa ett fullständigt införlivande av EU-lagstiftningen i rätt tid.

Överträdelser måste hanteras snabbt. Kommissionen och medlemsstaterna måste utreda lagöverträdelser utan dröjsmål. Den strukturerade problemlösningssdialogen mellan kommissionen och medlemsstaterna, som kallas EU Pilot, inrättades just för att i lämpliga fall snabbt lösa eventuella överträdelser av EU-rätten redan i ett tidigt skede. Meningen med EU Pilot är alltså inte att lägga till ytterligare ett långt steg i överträdelseförfarandet, vilket i sig är ett sätt att lösa problem tillsammans med medlemsstaterna. Kommissionen kommer därför att inleda överträdelseförfaranden utan att tillämpa EU Pilots problemlösningssmekanism, om inte EU Pilot anses användbart i ett visst fall ⁽²⁾.

Kapacitetsuppbyggnad i medlemsstaterna

Kommissionen kommer att uppmuntra och hjälpa medlemsstaterna att förbättra sin kapacitet att genomdriva EU-rätten och tillhandahålla rättsmedel för att se till att "slutanvändarna" av EU-rätten, vare sig de är privatpersoner eller företag, fullständigt kan utöva sina rättigheter ⁽³⁾. Nätverk och utbyte av bästa praxis är centrala aspekter i denna insats. Kommissionen kommer via ett antal nätverk att fortsätta att arbeta i partnerskap med nationella myndigheter för att se till att EU-reglerna tillämpas ändamålsenligt och konsekvent. När det gäller den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bistår exempelvis Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation och ger råd till kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna i genomförandet av EU:s regelverk för elektronisk kommunikation. På liknande sätt bidrar Europeiska konkurrensnätverket till ett ändamålsenligt och konsekvent genomförande av konkurrensreglerna. EU:s nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftningen spelar en viktig roll, särskilt genom att underlätta utbytet av bästa praxis när det gäller efterlevnaden av miljölagstiftningen och se till att minimikraven för kontroller följs. Nätverkets arbete kommer att ingå i kommande initiativ för att hjälpa medlemsstaterna att säkra efterlevnaden av EU:s miljölagstiftning ⁽⁴⁾. Arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter (den s.k. artikel 29-arbetsgruppen) spelar en viktig roll i tillämpningen av dataskyddslagstiftningen. I och med ikraftträdandet av EU:s nya dataskyddsdram ⁽⁵⁾, kommer den att ersättas av Europeiska dataskyddsstyrelsen.

Oberoende administrativa myndigheter eller tillsynsorgan som krävs enligt EU-lagstiftningen (t.ex. inom uppgiftsskydd, jämställdhet energi, transport eller finansiella tjänster) spelar en central roll i genomförandet och kontrollen av efterlevnaden. Kommissionen kommer därför särskilt att se till att de är tillräckligt och lämpligt utrustade för att fullgöra sina uppgifter. Kommissionen anser till exempel att de nationella konkurrensmyndigheternas bör ges befogenheter så att de kan genomdriva konkurrensreglerna på ett bättre sätt. Ett sätt att säkerställa detta är att se till att dessa myndigheter agerar oberoende och är utrustade med tillräckliga verktyg och resurser för att genomdriva konkurrensreglerna på ett mer effektivt sätt i EU, stärka marknadernas konkurrenskraft och ge konsumenterna tillgång till ett bättre urval av varor och tjänster till lägre priser och högre kvalitet. Ett annat fokusområde är att garantera oberoendet för nationella regleringsmyndigheter för elektroniska kommunikationstjänster, energisektorn, regleringsmyndigheter för järnvägar och nationella finansiella tillsynsmyndigheter ⁽⁶⁾. Inom den finansiella sektorn kan europeiska regleringsmyndigheter utreda

⁽¹⁾ Artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

⁽²⁾ Arbetsarrangemangen med medlemsstaterna kommer nu att anpassas därefter.

⁽³⁾ Såsom kommissionen anger i sitt meddelande om en strategi för den inre marknaden (COM(2015) 550 final) kommer den att lägga fram ett antal övergripande åtgärder för ytterligare insatser i arbetet med att hålla produkter som inte uppfyller kraven borta från EU:s marknad genom att stärka marknadskontrollen och ge rätt incitament till ekonomiska aktörer.

⁽⁴⁾ Se prioritering 10 i kommissionens meddelande *Kommissionens arbetsprogram 2017 – Ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum* (COM(2016) 710 final).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF.

⁽⁶⁾ Se artikel 3.3 a i ramdirektiv 2002/21/EG om elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, artikel 55 i direktiv 2012/34/EU om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde, artikel 4.4 i direktiv 2013/36/EU (fjärde kapitalkravsdirektivet), artikel 27 ff. i direktiv 2009/138/EG (Solvens II) samt skäl 123 i direktiv 2014/65/EU (Mifid II).

och vidta ytterligare åtgärder när nationella behöriga myndigheter inte fullgör sina skyldigheter enligt tillämplig lagstiftning⁽¹⁾. Kommissionen kommer att uppmuntra moderniseringar av tillsynsmyndigheter genom den europeiska planeringsterminen, EU:s årliga process för samordning av den ekonomiska politiken, och vid behov genom särskild lagstiftning. Kommissionen har till exempel lagt fram ett förslag om en översyn av förordningen om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen⁽²⁾ i syfte att stärka medlemsstaternas förmåga att hantera överträdelser av konsumentlagstiftningen, särskilt i onlinemiljön.

Via den europeiska planeringsterminen kommer kommissionen även att hjälpa medlemsstaterna att förbättra ändamålsenligheten hos deras nationella rättsväsenden och stödja rättsliga reformer och rättslig utbildning med EU-medel. Resultattavlan för rättskipningen i EU⁽³⁾ bidrar till denna process i form av en jämförbar översikt av de nationella rättssystemens kvalitet, oberoende och effektivitet. Tack vare resultattavlan är det lättare att identifiera brister och bästa praxis och följa framstegen. Kommissionen kommer att öka sitt stöd till stärkandet av de nationella rättssystemen och fortsätta att främja utbildningsprogram för nationella domare och andra rättstillämpare. Kommissionen har ett givande samarbete med nationella domare för att säkerställa efterlevnaden av konkurrensreglerna⁽⁴⁾ och miljölagstiftningen⁽⁵⁾ samt underlätta det rättsliga samarbetet i privaträttsliga frågor via det europeiska rättsliga nätverket⁽⁶⁾. Detta visar att det finns möjligheter att förbättra erfarenhetsutbytet. Ett tolkningsmeddelande från kommissionen om tillgång till rättvisa i miljöfrågor kommer att bidra till dessa insatser⁽⁷⁾.

I syfte att främja god förvaltning och tillämpning av EU-rätten på nationell nivå kommer kommissionen att förstärka sitt samarbete med Europeiska ombudsmannanätverket, som samordnas av Europeiska ombudsmannen och sammanför nationella och regionala ombudsmän.

Bättre lagstiftning bidrar till bättre tillämpning och genomförande

Parlamentet, rådet och kommissionen har en gemensam politisk vilja att förbättra lagstiftningens kvalitet, se över befintliga rättsakter och uppdatera dem vid behov. I det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bekräftar de också sitt åtagande att säkerställa att lagstiftningen håller god kvalitet och se till att den tillgodoser medborgarnas och företagens behov. Tydligt utformade och tillgängliga rättsakter bidrar till rättssäkerhet och bättre tillämpning. Om lagstiftningen är tydlig och tillgänglig kan den genomföras effektivt, medborgare och ekonomiska aktörer har lättare att förstå sina rättigheter och skyldigheter och rättsväsendet kan genomdriva lagstiftningen på ett ändamålsenligt sätt.

Därför är det viktigt att vissa aspekter av genomförandet och tillämpningen av EU-rätten beaktas vid utformningen av politiken. Kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning⁽⁸⁾ vägleder kommissionens avdelningar i utarbetandet av "genomförandeplaner" för att identifiera eventuella svårigheter som medlemsstaterna möter i genomförandet av lagstiftningen och innehåller även förslag om hur dessa risker kan begränsas. När kommissionen utarbetar förslag till direktiv samarbetar den även med medlemsstaterna för att fastställa om det behövs förklarande dokument om förhållandet till nationella införlivandeåtgärder⁽⁹⁾.

Insyn är avgörande för att säkerställa att EU-rätten införlivas, tillämpas och genomförs på ett korrekt sätt. Enligt det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ska medlemsstaterna informera allmänheten när de införlivar EU-direktiv, och i den nationella införlivandeakten (eller relaterade handlingar) klargöra om de lägger till element som inte har något samband med den berörda EU-lagstiftningen.

⁽¹⁾ Förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

⁽²⁾ Förslag till översyn av förordningen om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen (COM(2016) 283 final, 25.5.2016).

⁽³⁾ Meddelandet *Resultattavlan för rättskipningen i EU 2016* (COM(2016) 199 final, 11.4.2016).

⁽⁴⁾ Meddelande från kommissionen *Ändringar av kommissionens tillkännagivande om samarbete mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar vid tillämpning av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget* (EUT C 256, 5.8.2015, s. 5).

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/environment/legal/law/training_package.htm

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

⁽⁷⁾ Se prioritering 10 i *Kommissionens arbetsprogram 2017 – Ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum* (COM(2016) 710 final).

⁽⁸⁾ Meddelandet *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015) 215 final, 19.5.2015).

⁽⁹⁾ Politiken fastställs i 1) en gemensam politisk förklaring av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen (EUT C 369, 17.12.2011, s. 2), och 2) en gemensam politisk förklaring av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen (EUT C 369, 17.12.2011, s. 3).

3. Ett mer strategiskt förhållningssätt till kommissionens kontroll av efterlevnaden

Fastställa prioriteringar

Kommissionen främjar EU:s allmänna intresse och säkerställer tillämpningen av fördragen. Som väktare av fördragen är kommissionen skyldig att övervaka de åtgärder medlemsstaterna vidtar för att genomföra EU-rätten och under EU-domstolens kontroll se till att deras lagstiftning och metoder är förenliga med den ⁽¹⁾.

När kommissionen utövar denna befogenhet har den utrymme för skönsmässig bedömning av huruvida och när ett överträdelseförfarande ska inledas samt huruvida och när ett ärende ska hänskjutas till domstolen ⁽²⁾. Enligt rättspraxis innebär detta att enskilda personer inte kan väcka talan mot kommissionen om den avstår från att inleda ett överträdelseförfarande ⁽³⁾.

Målsättningen att vara "större och mer målmedvetet i stora frågor och mindre och mer anspråkslöst i små frågor" bör omvandlas till ett mer strategiskt och effektivt tillvägagångssätt för hanteringen av överträdelser. I detta nya tillvägagångssätt kommer kommissionen att fortsätta värdesätta den viktiga roll som klagomål från enskilda personer spelar för att upptäcka mer allmänna problem med bristande efterlevnad av EU-rätten som påverkar medborgares och företags intressen.

Det är viktigt att kommissionen använder sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett strategiskt sätt så att den kan fokusera på och prioritera de viktigaste överträdelserna av EU-rätten som påverkar medborgarnas och företagens intressen. I detta sammanhang kommer kommissionen att agera kraftfullt i samband med överträdelser som hindrar genomförandet av viktiga EU-politiska mål ⁽⁴⁾ eller riskerar att undergräva de fyra grundläggande friheterna.

Kommissionen kommer att prioritera utredningar av ärenden där medlemsstaterna har underlåtit att anmäla införlivandeåtgärder eller åtgärderna har lett till ett felaktigt införlivande av direktiv, där medlemsstaterna inte har efterlevt en dom från EU-domstolen enligt artikel 260.2 i EUF-fördraget eller om de har orsakat allvarlig skada för EU:s ekonomiska intressen eller överträtt EU:s exklusiva befogenheter enligt artikel 2.1 i kombination med artikel 3 i EUF-fördraget.

Skyldigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att efterleva en dom från EU-domstolen får störst konsekvenser om den åtgärd som måste vidtas rör systembrister i en medlemsstats rättssystem. Kommissionen kommer därför att starkt prioritera överträdelser som avslöjar systembrister som undergräver funktionen hos EU:s institutionella ram. Detta gäller särskilt överträdelser som påverkar de nationella rättssystemens förmåga att bidra till effektiv kontroll av efterlevnaden av EU-rätten. Kommissionen kommer följaktligen att agera kraftfullt i alla ärenden som rör nationella regler eller allmän praxis som hindrar EU-domstolens förfarande för förhandsavgöranden eller där nationell lagstiftning hindrar nationella domstolar från att erkänna EU-rättens företräde. Den kommer även att agera i ärenden där den nationella lagstiftningen inte föreskriver effektiva prövningsförfaranden vid överträdelser av EU-lagstiftning eller om nationell lagstiftning på annat sätt hindrar de nationella rättssystemen att säkerställa att EU-rätten tillämpas på ett ändamålsenligt sätt enligt de krav som följer av rättsstatsprincipen och artikel 47 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Förutom dessa fall anser kommissionen att det är viktigt att se till att nationell lagstiftning uppfyller EU-rätten, eftersom felaktig nationell lagstiftning systematiskt undergräver medborgarnas förmåga att hävda sina rättigheter, även de grundläggande rättigheterna, och dra full nytta av de fördelar som EU-lagstiftningen ger. Kommissionen kommer även särskilt att uppmärksamma ärenden som visar på en upprepad underlåtenhet från en medlemsstats sida att tillämpa EU-rätten på ett korrekt sätt.

⁽¹⁾ Artikel 17.1 i EU-fördraget.

⁽²⁾ Se särskilt dom av den 6 december 1989 i mål C-329/88, kommissionen mot Grekland, REG 1989, s. 4159, dom av den 1 juni 1994 i mål C-317/92, kommissionen mot Tyskland, REG 1994, s. I-2039, dom av den 6 oktober 2009 i mål C-562/07, kommissionen mot Spanien, REG 2009, s. I-9553, dom av den 14 september 1995 i mål T-571/93, Lefebvre m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2379 och dom av den 19 maj 2009 i mål C-531/06, kommissionen mot Italien, REG 2009, s. I-4103.

⁽³⁾ Se dom av den 14 september 1995 i mål T-571/93, Lefebvre m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2379.

⁽⁴⁾ Vilket särskilt angetts i Europeiska rådets strategiska agenda av den 27 juni 2014 och i Europeiska kommissionens politiska riktlinjer av den 15 juli 2014.

Med tanke på att kommissionen har utrymme för skönsmässig bedömning när den beslutar om vilka ärenden den ska utreda, kommer den att undersöka hur överträdelser påverkar uppnåendet av viktiga EU-politiska mål, t.ex. överträdelser av de grundläggande friheter enligt fördraget som skapar särskilda problem för medborgare eller företag som vill flytta eller genomföra transaktioner mellan medlemsstater, eller där systemeffekter uppstår i en medlemsstat som får verkningar i andra medlemsstater. Kommissionen kommer att skilja mellan ärendena enligt det mervärde som kan åstadkommas genom ett överträdelseförfarande och kommer att avsluta ärenden när den anser att detta är lämpligt ur politisk synvinkel. Kommissionen kommer särskilt att använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning i ärenden där förfaranden för förhandsavgörande enligt artikel 267 i EUF-fördraget pågår om samma fråga och åtgärder från kommissionens sida inte nämnvärt skulle påskynda lösningen av ärendet och fall där ett överträdelseförfarande skulle strida mot det förhållningssätt som kommissionskollegiet intagit i fråga om ett lagstiftningsförslag.

Vissa ärendekategorier kan ofta hanteras på ett tillfredsställande sätt med hjälp av andra, lämpligare mekanismer på EU-nivå och nationell nivå. Detta gäller särskilt enskilda fall av felaktig tillämpning som inte ger upphov till en principfråga, fall där det saknas tillräckliga bevis för att det rör sig om en allmän praxis, problem med att nationell lagstiftning inte är förenlig med EU:s lagstiftning eller systematiskt underlåtande att följa EU-lagstiftningen. Om det finns effektivt rättsskydd kommer kommissionen som en allmän regel i detta sammanhang att hänskjuta klagande till den nationella nivån.

Förstärkt bedömning av efterlevnaden

Detta tillvägagångssätt kräver en mer strukturerad, systematisk och ändamålsenlig bedömning av införlivandet och överensstämmelsen när det gäller nationella åtgärder för att tillämpa EU-lagstiftningen. Nya metoder kommer att användas i dessa bedömningar. Kommissionen arbetar t.ex. med att utveckla ett dataanalysverktyg för att förbättra övervakningen av lagstiftningen om den inre marknaden ⁽¹⁾. Tanken är att detta verktyg ska påskynda bedömningarna av huruvida nationella åtgärder är förenliga med EU-rätten, identifiera luckor och felaktigt införlivande och upptäcka eventuella nationella överregleringsåtgärder som inte är relaterade till införlivandet av direktiv. Klagomål kan handla om en medlemsstats bristande införlivande av ett direktiv i allmänhet, utan att ta upp särskilda aspekter som påverkar klaganden. Sådana klagomål omfattas normalt av en bedömning av efterlevnaden och kommissionen kommer därför att behandla dem inom ramen för denna bedömning i stället för att handlägga dem individuellt.

Sanktioner för underlåtande att anmäla införlivandeåtgärder

Kommissionen fäster stor vikt vid att direktiv införlivas i tid. Kommissionen har därför för som mål att hänskjuta överträdelseärenden till EU-domstolen inom på tolv månader om ett direktiv inte införlivas ⁽²⁾. Eftersom kommissionen prioriterar snabb anmälan av införlivandeåtgärder har den för avsikt att fullständigt utnyttja de möjligheter som fastställs i artikel 260.3 i EUF-fördraget för att skärpa sin policy för sanktioner i sådana fall.

Genom Lissabonfördraget infördes viktiga bestämmelser om ekonomiska sanktioner i syfte att motivera medlemsstaterna att snabbt införliva direktiv som antas enligt ett lagstiftningsförfarande (artikel 260.3 i EUF-fördraget) i sina nationella rättsordningar. Medlemsstaterna fortsätter dock att missa tidsfristerna för införlivande. I slutet av 2015 var 518 överträdelseärenden om sent införlivande fortfarande oavslutade, vilket innebär en ökning på 19 procent jämfört med de 421 oavslutade ärendena vid årsslutet 2014 ⁽³⁾. I vissa fall vidtar inte medlemsstaterna åtgärder för att införliva ett direktiv förrän mycket sent i de domstolsförfaranden som kommissionen väckt mot dem, vilket innebär att de får mycket extra tid på sig att fullgöra sina skyldigheter.

I sitt meddelande om genomförandet av artikel 260.3 i fördraget från 2011 ⁽⁴⁾ förklarade kommissionen att den i överträdelseärenden som rör underlåtande att införliva ett lagstiftningsdirektiv i regel kommer att begära att domstolen endast ålägger vite. Kommissionen påpekade dock även att den reserverar sig rätten att i lämpliga fall begära att domstolen förelägger både vite och ett standardbelopp. Kommissionen förklarade också att den kommer att se över sin praxis att generellt inte begära standardbelopp beroende på hur medlemsstaterna reagerade på förslaget om att endast begära vite.

Mot bakgrund av erfarenheterna i detta sammanhang kommer kommissionen nu att anpassa sin praxis i ärenden som väcks i EU-domstolen i enlighet med artikel 260.3 i EUF-fördraget, precis som den har gjort i ärenden som hänskjuts till domstolen i enlighet med artikel 260.2 i fördraget ⁽⁵⁾, genom att systematiskt begära att domstolen ålägger både ett standardbelopp och vite. När kommissionen fastställer standardbelopp enligt denna metod ⁽⁶⁾ kommer den att beakta omfattningen av införlivandet när den avgör hur allvarligt det bristande införlivandet är.

⁽¹⁾ Meddelandet *Att förbättra den inre marknaden: bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015) 550 final, 28.10.2015).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen *En europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten* (COM(2007) 502 final).

⁽³⁾ Se trettiofjärde årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning, s. 27.

⁽⁴⁾ EUT C 12, 15.1.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Det omarbetade meddelandet om tillämpning av artikel 228 i EG-fördraget (SEK(2005) 1658, 9.12.2005, punkterna 10–12) innehåller en hänvisning till mål C-304/02, kommissionen mot Frankrike, REG (2005), s. I-6263, punkterna 80–86 och 89–95, där domstolen bekräftade att både standardbelopp och vite kan kumuleras för en och samma överträdelse.

⁽⁶⁾ Standardbeloppet kommer att beräknas genom den metod som anges i punkterna 19–24 i det omarbetade meddelandet om tillämpning av artikel 228 i EG-fördraget från 2005 (SEK(2005) 1658).

Den logiska följden av tillvägagångssättet i fråga om standardbelopp är att kommissionen i ärenden där en medlemsstat åtgärdar överträdelsen genom att införliva direktivet i fråga under domstolsförfarandets gång inte längre kommer att dra tillbaka sina åtgärder endast av det skälet. EU-domstolen kan inte fatta beslut om att ålägga vite, eftersom ett sådant beslut inte längre skulle tjäna sitt syfte. Den kan dock ålägga standardbelopp för överträdelseförfarandets varaktighet fram till den tidpunkt då situationen åtgärdades, eftersom denna aspekt av ärendet inte har förlorat sitt syfte. Kommissionen kommer att vara noga med att utan dröjsmål informera domstolen om en medlemsstat åtgärdar en överträdelse i något skede av rättsprocessen. Den kommer att göra detsamma om en medlemsstat med anledning av en dom som avgetts enligt artikel 260.3 i EUF-fördraget åtgärdar situationen och skyldigheten att betala vite således upphör.

Som en övergångsregel kommer kommissionen att tillämpa sin anpassade metod enligt ovan på överträdelseförfaranden där beslutet att sända en formell underrättelse fattas efter offentliggörandet av detta meddelande.

Slutligen påminner kommissionen om att den, vilket den redan förklarade i sitt meddelande från 2011, särskilt kommer att göra åtskillnad mellan felaktigt införlivande och (delvis) bristande införlivande.

4. Se till att fördelarna med EU-rätten kommer medborgarna till del: rådgivning och prövning

Bättre efterlevnad av EU-rätten gynnar både medborgare och företag. De vill ha enkla och praktiska råd om sina rättigheter enligt EU:s lagstiftning och om hur de kan utnyttja dem. När medborgarnas och företagens individuella rättigheter kränks är det viktigt att de får vägledning om hur de enkelt kan hitta och utnyttja de lämpligaste prövningsmekanismerna på EU-nivå eller nationell nivå.

Kommissionen kommer att hjälpa medborgarna genom att öka deras medvetenhet om sina rättigheter enligt EU-lagstiftningen och de olika problemlösningsverktyg som finns tillgängliga på nationell nivå och EU-nivå. Kommissionen kommer att vägleda, råda och uppmuntra medborgarna att använda den lämpligaste problemlösningsmekanismen i varje situation. Det är avgörande att medborgarna förstår hur överträdelseförfarandet fungerar och anpassar sina förväntningar till detta. Många inger klagomål och förväntar sig att kanske få ekonomisk ersättning eller en annan form av gottgörelse för en överträdelse av EU-rätten. De blir besvikna när de inser att överträdelseförfarandet visserligen är utformat för att främja unionens allmänna intresse, men att det kanske inte alltid är det lämpligaste verktyget för att hantera sådana situationer. Det främsta syftet med överträdelseförfarandet är att se till att medlemsstaterna genomför EU-rätten i det allmänna intresset, inte att bevilja gottgörelse i enskilda fall. Det är de nationella domstolarna som är behöriga att behandla talan som väcks av enskilda personer som begär att nationella åtgärder ska upphävas eller vill ha ekonomisk ersättning för skador som orsakats av sådana åtgärder. Nationella myndigheter spelar också en viktig roll när det gäller att säkra enskilda personers rättigheter. Klagande som begär individuell gottgörelse måste informeras tydligt om detta.

Med tanke på att klagomål är ett viktigt sätt att upptäcka överträdelser av EU-rätten kommer kommissionen att satsa på att förbättra handläggningen av klagomål. För att förbättra bedömningen av grunderna för klagomål och underlätta handläggningen och svaren bör klagande från och med nu använda standardformuläret för klagomål. Kommissionen är noga med att informera klagande om uppföljningen av deras klagomål. Detta kräver en översyn av de administrativa förfarandena för klagandens ställning o dessa avseenden ⁽¹⁾ (se bilagan).

Den gemensamma digitala ingången (*Single Digital Gateway*) ⁽²⁾ kommer att ge medborgare och företag en gemensam åtkomstpunkt till all information om den inre marknaden samt hjälp-, rådgivnings- och problemlösningstjänster på EU-nivå och/eller nationell nivå. Den kommer även att täcka nationella och EU-omfattande förfaranden som behövs för att driva verksamhet i EU. Syftet med den digitala ingången är att informera medborgare och företag om vad kommissionen kan och inte kan göra, hur länge ett förfarande väntas ta och vilka resultat som kan uppnås. Den kommer även att slussa dem vidare till personliga rådgivnings- och problemlösningstjänster.

Denna insats kommer att kräva att kommissionen och medlemsstaterna samarbetar för att ta fram ett register över de klagomåls- och prövningsmekanismer som finns tillgängliga på nationell nivå dit medborgarna kan vända sig för att söka upprättelse i individuella ärenden. Registret kommer att omfatta befintliga EU-mekanismer, t.ex. Solvit (som ger information och hjälp till medborgare och hanterar problem med felaktig tillämpning av EU-rätten från nationella myndigheters sida i gränsöverskridande situationer) och nätverket av europeiska konsumentcentrum (som tillhandahåller rådgivning och hjälp till konsumenter om deras rättigheter i samband med köp i ett annat land eller på nätet samt hjälper till att bilägga relevanta tvister med företag).

⁽¹⁾ Meddelandet *Uppdatering av klagandens ställning i ärenden om unionsrättens tillämpning* (COM(2012) 154, 2.4.2012).

⁽²⁾ Enligt meddelandet *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015) 192 final, s. 17) och meddelandet om strategin för den inre marknaden (COM(2015) 550 final, s. 5 och 17).

Solvit-handlingsplanen, som förstärker Solvits roll i handläggningen av klagomål rörande EU-rättsliga frågor, kommer att visa kommissionens åtagande att ytterligare stärka sådana mekanismers roll. Kommissionen planerar att uppgradera Solvit-nätverket. Den undersöker dessutom möjligheten att införa ett informationsverktyg för den inre marknaden för att samla in kvantitativ och kvalitativ information direkt från utvalda marknadsaktörer och förbättra inriktningen på samarbetet med medlemsstaterna i syfte att förbättra efterlevnaden. Ett sådant administrativt samarbete med medlemsstaterna⁽¹⁾ bör bidra till att lösa individuella problem och förbättra utbytet av bästa praxis. Det kommer även att användas för att uppmuntra nationella myndigheter att tillhandahålla bättre information via alla befintliga plattformar, såsom e-juridikportalen⁽²⁾.

Kommissionen kommer att säkerställa en fullständig tillämpning av EU-lagstiftningen om medling och alternativ tvistlösning. Alternativa tvistlösningsmekanismer spelar en viktig roll, eftersom de ger konsumenter och näringsidkare möjlighet att lösa sina tvister på ett enkelt, snabbt och billigt sätt utan att behöva gå till domstol. Kommissionen lanserade en plattform för tvistlösning online i februari 2016, som ger konsumenter och näringsidkare i EU ett verktyg för att lösa avtalstvister om onlineköp via alternativ tvistlösning. Inom finanssektorn har kommissionen inrättat nätverket för klagomål mot finansiella tjänster, vars syfte är att underlätta lösningar av gränsöverskridande tvister om finansiella tjänster mellan konsumenter och leverantörer av finansiella tjänster. Annan EU-lagstiftning föreskriver gemensamma normer för klagomålshandläggning och prövningsmekanismer i alla medlemsstater (t.ex. förordningarna om passagerares rättigheter⁽³⁾ och offentlig upphandling⁽⁴⁾ samt förordningen om småmål⁽⁵⁾).

5. Slutsatser

En enhetlig tillämpning av EU-rätten i alla medlemsstater är avgörande för EU:s framgång, och kommissionen fäster därför stor vikt vid att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av EU-rätten. Utmaningen att tillämpa, genomföra och genomdriva unionslagstiftningen är gemensam för EU och medlemsstaterna. För att uppnå resultat krävs ett mer strategiskt tillvägagångssätt som inriktas på problem där åtgärder för kontroll av efterlevnaden kan göra verklig skillnad. I linje med kommissionens mål att prioritera snabb anmälan av åtgärder som införlivar direktiv kompletteras det strategiska tillvägagångssättet med en översyn av hur de sanktioner som avses i artikel 260.3 i EUF-fördraget ska användas. Kommissionen kommer att hjälpa medlemsstaterna att se till att medborgare och företag kan utöva sina rättigheter och få tillgång till rättslig prövning på nationell nivå. De kombinerade insatserna från alla berörda parter, både på unionsnivå och ute i medlemsstaterna, kommer att säkerställa en bättre tillämpning av EU-rätten, till allas nytta.

Den strategi som stakas ut i detta meddelande kommer att tillämpas från den dag då meddelandet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Enligt artikel 197 i EUF-fördraget.

⁽²⁾ E-juridikportalen innehåller information om behöriga nationella icke-rättsliga organ som arbetar med mänskliga rättigheter, där enskilda personer kan få hjälp med att genomdriva sina grundläggande rättigheter. Den kommer att utökas under 2017 med en databas över europeisk konsumenträtt, som ger information om domstolars och myndigheters tillämpning av EU:s konsumentlagstiftning.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 30.12.1989, s. 33) och rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, 23.3.1992, s. 14).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 31.7.2007, s. 1).

BILAGA

Administrativa förfaranden för klagandens ställning i ärenden om unionsrättens tillämpning**1. Definitioner och tillämpningsområde**

Med klagomål avses varje skriftlig hänvändelse till kommissionen som avser bestämmelser, avsaknaden av bestämmelser eller praxis från en medlemsstats sida som strider mot unionsrätten.

Med klagande avses en person eller ett organ som inkommer med ett klagomål till kommissionen.

Med överträdelseförfarande avses den administrativa fasen av ett förfarande om fördragsbrott som inleds av kommissionen med stöd av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) eller artikel 106 a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget).

Detta förfarande gäller förhållandet mellan klaganden och kommissionen i samband med åtgärder eller praxis som kan omfattas av artikel 258 i EUF-fördraget. Det gäller inte klagomål som rör andra bestämmelser i fördragen, till exempel klagomål om statligt stöd, som omfattas av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget samt av rådets förordning (EU) 2015/1589⁽¹⁾ och klagomål som endast rör artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget.

2. Allmänna principer

Vem som helst kan, avgiftsfritt, klaga hos kommissionen på en medlemsstats bestämmelse i lag eller annan författning, avsaknaden av bestämmelser eller myndighetspraxis som han eller hon anser strider mot unionsrätten.

Klagande behöver inte visa att de har ett berättigat intresse av att få saken prövad. De behöver inte heller visa att han eller hon i första hand eller direkt berörs av bestämmelsen, avsaknaden av bestämmelser eller praxis i fråga.

Om inte annat följer av undantagen i punkt 3, registrerar kommissionen klagomålet om detta framgår av formuläret.

Kommissionen avgör själv om klagomålet ska leda till vidare åtgärder eller inte.

3. Registrering av klagomål

Klagomål om tillämpningen av unionsrätten från en medlemsstat ska registreras av kommissionen i ett särskilt register.

Följande skrivelser bör inte handläggas som klagomål av kommissionen, och bör inte heller registreras i det särskilda registret:

- Anonyma skrivelser eller skrivelser som saknar avsändaradress eller har en ofullständig adress.
- Skrivelser som inte direkt eller indirekt utpekar en medlemsstat som ansvarig för bestämmelser eller myndighetspraxis som strider mot unionsrätten.
- Skrivelser som gäller privatpersoners eller privata organisationers agerande, om inte klagomålet visar på att myndigheter är inblandade eller att de underlåter att ingripa mot agerandet. Kommissionen ska emellertid kontrollera om skrivelsen innehåller uppgifter om ett beteende som strider mot konkurrensreglerna (artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget).
- Skrivelser som inte anger någon grund för klagomålet.
- Skrivelser som innehåller grunder för klagomålet till vilka kommissionen offentligt har tagit en klar och fast ställning. Klaganden ska i så fall underrättas om kommissionens ställningstagande.
- Skrivelser som innehåller grunder som uppenbart inte ingår i unionsrättens tillämpningsområde.

4. Mottagningsbevis

Kommissionen ska sända ett mottagningsbevis för alla skrivelser inom femton dagar från mottagandet. I mottagningsbeviset anges ett referensnummer som ska anges vid all skriftväxling.

Vid flera klagomål med samma grund kan de individuella mottagningsbevisen ersättas med en allmän kungörelse på EU:s webbplats Europa⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 248, 24.9.2015, s. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/multiple_complaint_form_sv.htm

Om kommissionen beslutar att inte registrera klagomålet ska den meddela avsändaren detta i en skrivelse, med angivande av skälet eller skälen för detta (se punkt 3 andra stycket).

I förekommande fall ska kommissionen upplysa klaganden om alternativa möjligheter att klaga, till exempel möjligheten att vända sig till nationella domstolar, till Europeiska ombudsmannen, till ombudsmän i medlemsstaterna eller att åberopa andra nationella eller internationella klagomålsförfaranden.

5. Formerna för att lämna in klagomål

Klagomål ska inges genom standardformuläret. De ska lämnas in online eller skriftligen genom en skrivelse till kommissionens generalsekreterare på adressen "1049 Bryssel, Belgien" eller inges till något av kommissionens kontor i medlemsstaterna.

De ska skrivas på något av unionens officiella språk.

Standardformuläret finns tillgängligt hos kommissionen på begäran eller via webbplatsen Europa ⁽¹⁾. Om kommissionen anser att ett klagomål inte uppfyller kraven för standardformuläret ska den informera klaganden om detta och be honom/henne att fylla i formuläret inom en föreskriven tidsperiod som normalt inte ska överskrida en månad. Om klaganden inte svarar inom den föreskrivna perioden kommer klagomålet att anses ha dragits tillbaka. Detta krav kan frångås under exceptionella omständigheter där det står klart att klaganden inte kan använda formuläret.

6. Skydd av klagandens identitet och personuppgifter

Klagandens identitet och de uppgifter han eller hon har lämnat får endast röjas för medlemsstaten om klaganden på förhand har lämnat sitt samtycke. I detta avseende ska kommissionen särskilt iaktta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾.

7. Kontakter med klaganden

Efter att ett klagomål har registrerats kan det undersökas närmare i samarbete med den berörda medlemsstaten. Kommissionen kommer att skriftligen informera klaganden om detta.

Om kommissionen inleder ett överträdelseförfarande på grund av ett klagomål, kommer kommissionen att skriftligen informera klaganden om alla beslut som kommissionen fattar under ärendets gång (formell underrättelse, motiverat yttrande, väckande av talan vid domstolen eller avskrivning av ärendet). Vid flera klagomål med samma grund kan denna skriftliga korrespondens ersättas med en allmän kungörelse på webbplatsen europa.eu.

Klaganden kan under hela handläggningen begära att få utveckla eller precisera grunderna för klagomålet inför kommissionen. Detta sker på plats och på klagandens egen bekostnad.

8. Handläggningstider för klagomål

Som huvudregel gäller att kommissionen ska handlägga klagomålet så att den kan besluta om en formell underrättelse eller en avskrivning av ärendet inom ett år efter det att klagomålet har registrerats, förutsatt att klaganden har lämnat alla erforderliga uppgifter.

Om handläggningstiden blir längre, ska kommissionen skriftligen meddela klaganden detta.

9. Handläggningens resultat

När handläggningen av klagomålet är klar, kan kommissionen antingen utfärda en formell underrättelse, vilket innebär att ett överträdelseförfarande inleds mot den aktuella medlemsstaten, eller avskriva ärendet utan vidare åtgärder.

Kommissionen gör en skönsmässig bedömning av om ett överträdelseförfarande ska inledas eller avslutas.

10. Avskrivning utan vidare åtgärder

Om kommissionen tänker föreslå att ett ärende ska avskrivas utan vidare åtgärder, ska den först underrätta klaganden skriftligen om detta, såvida inte ärendet är synnerligen brådskande. I skrivelsen ska kommissionen ange skälen för avskrivningen och uppmana klaganden att lämna eventuella synpunkter inom fyra veckor. Vid flera klagomål med samma grund kan denna skriftliga korrespondens ersättas med en allmän kungörelse på webbplatsen europa.eu.

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/assets/sg/report-a-breach/complaints_sv

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Om klaganden inte svarar, om klaganden av egen förskyllan inte kan nås eller om klagandens synpunkter inte ger kommissionen anledning att ompröva sitt ställningstagande, kommer ärendet att avskrivas.

Om klagandens synpunkter ger kommissionen anledning att ompröva sitt ställningstagande fortsätter handläggningen av ärendet.

Klaganden ska underrättas skriftligen om att ärendet avskrivs.

11. Offentliggörande av beslut i överträdelseärenden

Information om kommissionens beslut i överträdelseärenden publiceras på EU:s webbplats Europa ⁽¹⁾.

12. Tillgång till handlingar i överträdelseärenden

Tillgången till handlingar i överträdelseärenden regleras av förordning (EG) nr 1049/2001 och av tillämpningsföreskrifterna till denna förordning, som finns i bilagan till kommissionens beslut 2001/937/EG, EKSG, Euratom ⁽²⁾.

13. Klagomål till Europeiska ombudsmannen

Om en klagande anser att det förekommit missförhållanden i kommissionens handläggning av klagomålet genom att de bestämmelser som anges här inte har iakttagits, kan han eller hon vända sig till Europeiska ombudsmannen i enlighet med artiklarna 24 och 228 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=sv

⁽²⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 94.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.8325 – KKR/Hilding Anders)****(Text av betydelse för EES)**

(2017/C 18/03)

Kommissionen beslutade den 9 januari 2017 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32017M8325. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.8302 – Koch Industries/Guardian Industries)****(Text av betydelse för EES)**

(2017/C 18/04)

Kommissionen beslutade den 5 januari 2017 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32017M8302. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.8204 – Barloworld South Africa/Baywa/JV)****(Text av betydelse för EES)**

(2017/C 18/05)

Kommissionen beslutade den 9 januari 2017 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32017M8204. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.8288 – Permira/Schustermann & Borenstein)****(Text av betydelse för EES)**

(2017/C 18/06)

Kommissionen beslutade den 10 januari 2017 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32017M8288. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

18 januari 2017

(2017/C 18/07)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,0664	CAD	kanadensisk dollar	1,3986
JPY	japansk yen	121,05	HKD	Hongkongdollar	8,2716
DKK	dansk krona	7,4361	NZD	nyzeeländsk dollar	1,4838
GBP	pund sterling	0,86833	SGD	singaporiensk dollar	1,5176
SEK	svensk krona	9,5328	KRW	sydkoreansk won	1 249,39
CHF	schweizisk franc	1,0706	ZAR	sydafrikansk rand	14,4632
ISK	isländsk krona		CNY	kinesisk yuan renminbi	7,2931
NOK	norsk krona	9,0330	HRK	kroatisk kuna	7,5275
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	14 228,44
CZK	tjeckisk koruna	27,021	MYR	malaysisk ringgit	4,7500
HUF	ungersk forint	307,92	PHP	filippinsk peso	53,222
PLN	polsk zloty	4,3673	RUB	rysk rubel	63,2480
RON	rumänsk leu	4,4928	THB	thailändsk baht	37,655
TRY	turkisk lira	4,0371	BRL	brasiliansk real	3,4367
AUD	australisk dollar	1,4128	MXN	mexikansk peso	23,1335
			INR	indisk rupie	72,6365

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

REVISIONSRÄTTEN

Särskild rapport nr 34/2016

Att bekämpa matsvinn: en möjlighet för EU att öka resurseffektiviteten i livsmedelskedjan

(2017/C 18/08)

Europeiska revisionsrätten meddelar härmed att särskild rapport nr 34/2016 *Att bekämpa matsvinn: en möjlighet för EU att öka resurseffektiviteten i livsmedelskedjan* just har offentliggjorts.

Rapporten finns på Europeiska revisionsrättens webbplats: <http://eca.europa.eu> och på EU Bookshop: <https://bookshop.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

EFTA-DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 1 februari 2016

i mål E-17/15

Ferskar kjötvörur ehf. mot isländska staten

(Behörighet – artikel 8 i EES-avtalet – import av obehandlat kött – direktiv 89/662/EEG – Harmonisering av regelverket för veterinärkontroller)

(2017/C 18/09)

Domstolen meddelade den 1 februari 2016 dom i mål E-17/15, Ferskar kjötvörur ehf. mot Republiken Island. *Héraðsdómur Reykjavíkur* hade begärt ett yttrande enligt artikel 34 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol om tillämpligheten av bestämmelserna i avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet på import till Island av produkter av obehandlat kött. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen (referent) och Páll Hreinsson, domare. Domslutet lyder:

1. EES-avtalets tillämpningsområde enligt artikel 8 i EES-avtalet medför inte att en EES-stat har rätt att fastställa regler för import av produkter av obehandlat kött, eftersom denna bestämmanderätt kan begränsas genom bestämmelser i en bilaga till EES-avtalet.
2. Det är inte förenligt med bestämmelserna i direktiv 89/662/EEG att en EES-stat inför regler som kräver att någon som importerar produkter av obehandlat kött ska ansöka om ett särskilt tillstånd innan produkterna importeras, och kräver ett intyg som bekräftar att köttet har lagrats fryst under en viss period före tullklareringen.

DOMSTOLENS DOM**av den 1 februari 2016****i mål E-20/15****Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island**

(Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2013/10/EU om ändring av direktiv 75/324/EEG beträffande aerosolbehållare)

(2017/C 18/10)

Domstolen meddelade den 1 februari 2016 dom i mål E-20/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Republiken Island genom att underlåta att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1 i kapitel VIII i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) (kommissionens direktiv 2013/10/EU av den 19 mars 2013 om ändring av rådets direktiv 75/324/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare för att anpassa dess märkningsbestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar), så som den anpassats till avtalet genom protokoll 1 till detta, och enligt artikel 7 i avtalet, har underlåtit att inom fastställd frist fullgöra sina skyldigheter enligt den rättsakten och enligt artikel 7 i EES-avtalet. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen (referent) och Páll Hreinsson, domare.

Domslutet lyder:

1. Republiken Island har genom att inte inom fastställd frist korrekt genomföra artikel 3 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1 i kapitel VIII i bilaga II till EES-avtalet (kommissionens direktiv 2013/10/EU av den 19 mars 2013 om ändring av rådets direktiv 75/324/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare för att anpassa dess märkningsbestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar), så som den anpassats till avtalet genom protokoll 1 till detta, underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt den rättsakten och enligt artikel 7 i avtalet.
2. Republiken Island ska bära rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM**av den 1 februari 2016****i mål E-21/15****Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island**

(Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2011/88/EU om ändring av direktiv 97/68/EG vad gäller bestämmelser om motorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet)

(2017/C 18/11)

Domstolen meddelade den 1 februari 2016 dom i mål E-21/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Republiken Island har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1a i kapitel XXIV i bilaga II till EES-avtalet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/88/EU av den 16 november 2011 om ändring av direktiv 97/68/EG vad gäller bestämmelserna om motorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet), så som den anpassats till avtalet genom protokoll 1 till detta, och enligt artikel 7 i avtalet, genom att underlåta att inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra rättsakten. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen (referent) och Páll Hreinsson, domare.

Domslutet lyder:

1. Republiken Island har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1 a i kapitel XXIV i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/88/EU av den 16 november 2011 om ändring av direktiv 97/68/EG vad gäller bestämmelserna om motorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet), så som den anpassats till avtalet genom protokoll 1 till detta, och enligt artikel 7 i EES-avtalet, genom att underlåta att anta de nödvändiga åtgärderna för att genomföra rättsakten inom den föreskrivna fristen.
 2. Republiken Island ska ersätta rättegångskostnaderna.
-

DOMSTOLENS DOM**av den 1 februari 2016****i mål E-22/15****Eftas övervakningsmyndighet mot Furstendömet Liechtenstein**

(Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2011/62/EU – Direktiv 2012/26/EU)

(2017/C 18/12)

Den 1 februari 2016 meddelade domstolen dom i mål E-22/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Furstendömet Liechtenstein. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Liechtenstein genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra de rättsakter som det hänvisas till i punkt 15q i kapitel XIII i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU av den 8 juni 2011 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel vad gäller att förhindra att förfälskade läkemedel kommer in i den lagliga försörjningskedjan samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012 om ändring av direktiv 2001/83/EG, vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel), så som de är anpassade till avtalet genom protokoll 1 till detta, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rättsakterna och enligt artikel 7 i EES-avtalet. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen (referent) och Páll Hreinsson, domare.

Domslutet lyder:

1. Liechtenstein har genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra de rättsakter som det hänvisas till i nionde och tionde strecksatsen i punkt 15q i kapitel XIII i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EU av den 8 juni 2011 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel vad gäller att förhindra att förfälskade läkemedel kommer in i den lagliga försörjningskedjan samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012 om ändring av direktiv 2001/83/EG, vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel), så som de är anpassade till avtalet genom protokoll 1 till detta, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rättsakterna och enligt artikel 7 i EES-avtalet.
2. Furstendömet Liechtenstein ska bära rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM**av den 1 februari 2016****i mål E-23/15****Eftas övervakningsmyndighet mot Furstendömet Liechtenstein**

(Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2010/53/EU)

(2017/C 18/13)

Domstolen meddelade den 1 februari 2016 dom i mål E-23/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Furstendömet Liechtenstein. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Furstendömet Liechtenstein genom att inom föreskriven frist inte anta nödvändiga åtgärder för tillämpningen av artiklarna 15 och 16 i den rättsakt som avses i punkt 15zn i kapitel XIII i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/53/EU av den 7 juli 2010 om kvalitets- och säkerhetsnormer för mänskliga organ avsedda för transplantation, i dess rättade version), och anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta och genom gemensamma kommitténs beslut nr 164/2013 av den 8 oktober 2013, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 31 i den rättsakten och artikel 7 i EES-avtalet. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen och Páll Hreinsson (referent), domare.

Domslutet lyder:

1. Furstendömet Liechtenstein har genom att inom föreskriven frist inte anta nödvändiga åtgärder för tillämpningen av artiklarna 15 och 16 i den rättsakt som avses i punkt 15 zn i kapitel XIII i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/53/EU av den 7 juli 2010 om kvalitets- och säkerhetsnormer för mänskliga organ avsedda för transplantation, i dess rättade version), så som den anpassats till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 31 i den rättsakten och artikel 7 i EES-avtalet.
 2. Furstendömet Liechtenstein ska ersätta rättegångskostnaderna.
-

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.8351 – Apollo Management/Lumileds Holding)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2017/C 18/14)

1. Europeiska kommissionen mottog den 12 januari 2017 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Apollo Management, L.P. (Apollo, Förenta staterna), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, förvärvar fullständig kontroll över företaget Lumileds Holding B.V. (Lumileds, Nederländerna) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

— Apollo: Privata investeringar.

— Lumileds: Tillverkning och försäljning av konventionella dioder och lysdioder (LED) för belysningsprodukter över hela världen.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha inkommit till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. De kan, med angivande av referens M.8351 – Apollo Management/Lumileds Holding, sändas per fax (+32 22964301), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per brev till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende M.8283 – General Electric Company/LM Wind Power Holding)
(Text av betydelse för EES)
(2017/C 18/15)

1. Europeiska kommissionen mottog den 11 januari 2017 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken General Electric Company (GE, Förenta staterna) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen förvärvar fullständig kontroll över LM Wind Power Holding A/S (LM, Danmark) genom förvärv av aktier.
2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:
 - GE: Globalt tillverknings-, teknik- och tjänsteföretag som består av ett antal affärsområden, var och en med egna divisioner. GE:s affärsenhet GE Renewable Energy tillverkar och levererar vindkraftverk för land- och havsbaserade anläggningar för hela världen. De utför också underhåll av vindkraftverk, främst de egna.
 - LM: utformning, provning, tillverkning och leverans av rotorblad till vindkraftverk, både inom EES och till övriga världen.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.
4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha inkommit till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. De kan, med angivande av referens M.8283 – General Electric Company/LM Wind Power Holding, sändas per fax (+32 22964301), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per brev till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV